

Motion till riksdagen

1989/90:So487

av Stina Gustavsson och Ingbritt Irhammar

(båda c)

Patientjournalagen

Den 1 januari 1986 trädde patientjournalagen i kraft. Denna lag kom också att innefatta krav på signering av journalanteckning. Utredningen som föregick beslutet var av annan uppfattning i den del som omfattar signerings- tvånget. I utredningen sades bl.a. "att införa obligatorisk signering skulle enligt utredningens beräkningar på en vårdcentral med åtta läkare tidsmässigt kräva en extra läkartjänst och journaler blir liggande i avvaktan på att läkare får tillfälle läsa igenom texten".

Riksdagsbeslutet blev, som vi ser det, olyckligt, genom att riksdagen fattade beslut om journalanteckning. Verkligheten har besannat det utredningen kom fram till, nämligen att kravet blev en onödig hantering. Från flera håll, såväl inom primärvården som vid sjukhusens kliniker, påtalas, att den tid det tar att signera kunde användas på bättre sätt. Några extra resurser har ej heller tillförts sjukvården för denna pålaga.

Riksdagen måste nu besluta att ta bort denna "onödighet" eftersom det visat sig i praktiskt arbete att signeringen inte har något påtagligt värde inom sjukvården.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till en förändring av patientjournalagen i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1990

Stina Gustavsson (c)

Ingbritt Irhammar (c)